God-forsaken Ads

Disc One

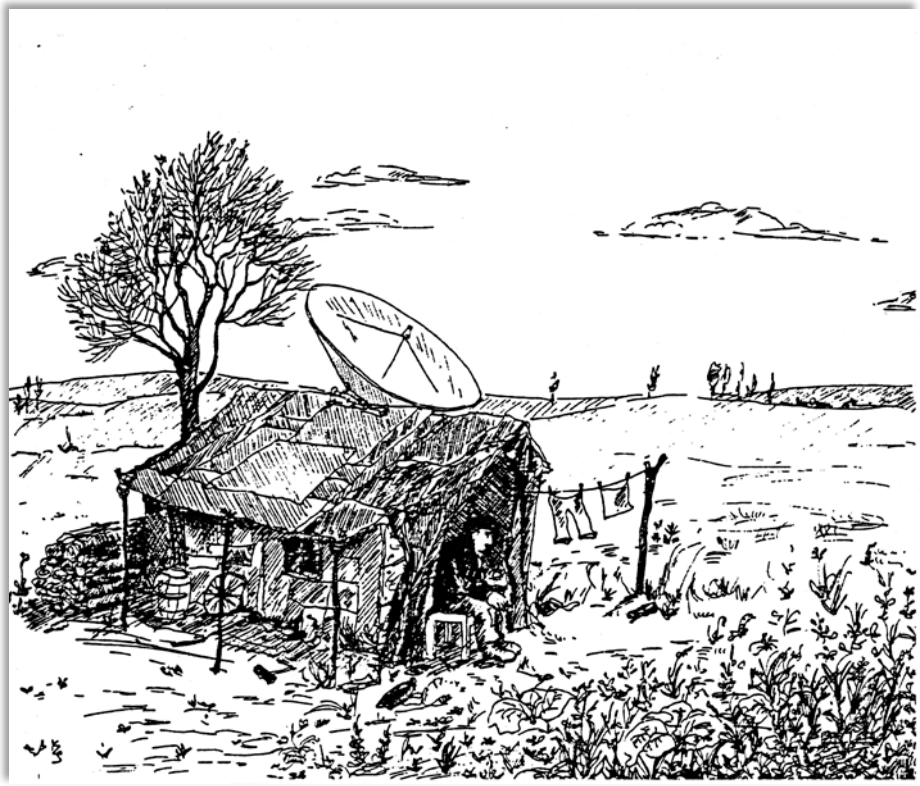

George Bátonyi

and his GOD-FORSAKEN ADS

Although *George Bátonyi* is still in his twenties he may rightly be called the last boy scout of the post-communist Hungary's rock and jazz scene.

Took up playing the guitar in his early teens when the short "Golden Age" of rock music in Hungary ended. From the very beginning dedicated himself to bringing the elements of Hungarian town folk music and American jazz into rock. Strongly influenced by Charlie Parker and John Coltrane started composing and performing in 1984.

First musical venture was a typically rock instrumentation outfit "Üvegpest". He was bandleader, composer and guitarist of the quartet. Did some gigs in art

centres, pubs and cafés. The quartet's first important appearance was at Young Artists' Club in Budapest (Hungary).

Bátonyi's musical visions were wide. As he stated in an interview published in the weekly *Film Theatre Music* (1990) he felt he was a musician in his very early years, but never forced himself to be a composer or performer. Always did something else and different that was and could have been expected during the years. He had been nurturing ambitious longer compositions, the first demo tape of which appeared in 1986. He hawked that tape around the few Hungarian record companies without success. Those compositions showed a strong influence by Miles Davis and Coltrane. At the same time his sound evolved splendidly personal and astonishing.

And so it is today. He made many more demos in the last decade. Being a self-taught young man he learned very much in composing and playing a wide variety of instruments from the music of Jan Garbarek, Eberhard Weber, Nana Vasconcelos and Airto Moreira.

Never earned money from music, but he's not against it... Always had different, mostly manual jobs. Could manage to get together his own sound studio, moreover laboratory, where his tunes for films and theatrical performances have been mixed.

The double CD set "GOD-FORSAKEN ADS" is the finest ever collection of George Bátonyi's composition between 1984 and 1997. This fabulously mastered two hour music is a real solo work. The twelve instrumental pieces are composed and

performed by the young multiinstrumentalist. Referring to Stevie Wonder the songs i. e. music sung by instruments are in the key of life.

On the one hand this is a definitely attractive and exciting musical flow. Perhaps it is not what you would call a hit parade, but its exclusively expressive sound will hold the attention. On the other hand all compositions take the shape of perfect miniature symphonies in relation to their tonal structure and arrangement.

The Bátonyi-sound is based on a constantly massive and greatly varied rhythm section work. Sometimes lyrical, sometimes extremely funny melodies or melody-skeletons are built on this foundation. The “epic music” culminates in returning and wonderfully worked out solos usually introduced by the acoustic and electric guitars and by the tenor or soprano sax. In a strange way, rather as an “instrument”, human voice is also present in the music.

However the tunes have no lyrics (except for one of the twelve) they are undoubtedly talkative to a certain extant. Like the titles of the double CD set they talk about social and musical heritage, hope and despair, talent and struggle. Fine God-forsaken advertisements. Listen, then, if you have ears!

GOD-FORSAKEN ADS

Disc One

1. My light-year
2. Overtake the water-truck
3. Tyrants of thousand years
4. Wake at dawn below the bridge
5. Silver fox on the motorway
6. The lively wrecks and the grinning poor

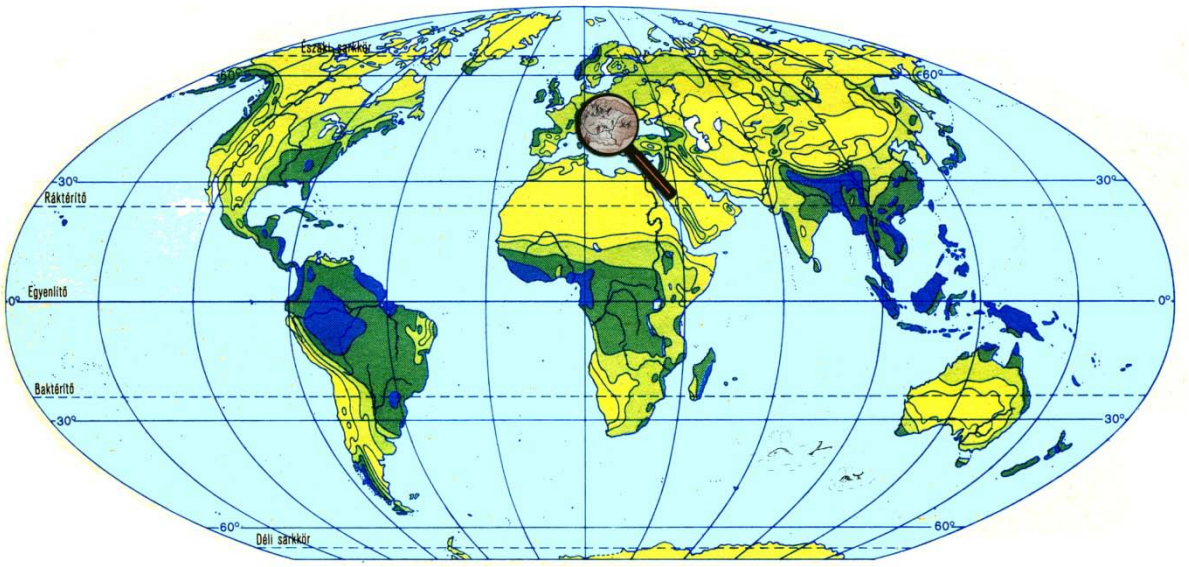

To the memory of.

Miles Davis
John Coltrane
Collin Walcott
Zoltan Beck

George Bátonyi equipment

George Bátonyi's Equipment

18 - String guitar harp

MIDI Guitar Synthesizer

Electro - Acoustic Guitar

Classical Guitar

Digital Bass

Samples Sax and Oboe

Vocals

Gjembe

Plastic pipe

Drum Computer

Tin-percussion sett

Metal sheet

All Compositions By : **George Batonyi**

Recording Engineers :

George Bátonyi
Zita Farkas

Art Produced by :

George Batonyi

Mixed by :

George Batonyi

CD Mastering :

George Bátonyi
"324 Fényev INC"

Management information contact :
Budapest , HUNGARY
www.georgebatonyi.hu

Digital Recording , 1984 -1997 , "Illegal Recording Studio" , Budapest

ILLEGAL RECORDING

Compositions By: George Batonyi

Distributed by 324 Fényév INC www.324.hu

Special Thanks to :

István J. Király	*poet and writer*
Zita Farkas	*photo and Muse*
Eberhard Weber	*friend and inspiration*
László Glatcz	*design*
Susan Klincsek	*cover graphic art*
Istvan V. Kiss	*instrument shop assistant*

Photo:

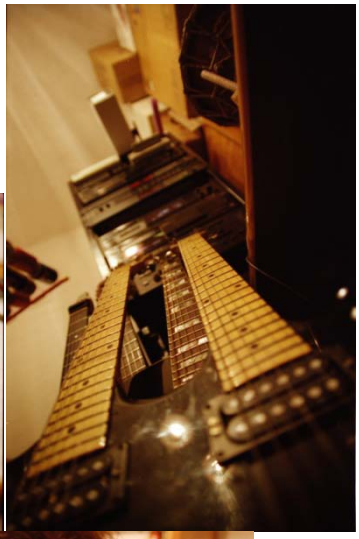

Marshall

2011 Visszaemlékezések

Azt hiszem ez volt a leghíresebb lemezem. több mint 10 évet gondolkodtam rajta. A megjelenéskor letarolta az összes díjat, ami létezett ebben a szegényes világban. Azóta sem fordult elő, hogy egy külvárosi, 5 négyzetméteres szobában felvett zene berobbanjon a világ élvonalába. Ez elképesztő zenetörténeti ritkaság. Megtalálható minden lemezkiadó asztalán, ahol komoly nemzetközi gyűjtemény van, és rajongók százai vadásszák mind a mai napig az eredeti amerikai kiadást díszdobozban. Néha nem tudom, hogy sírjak magamon vagy röhögjek a régi fényképek láttán. Már akkor félreértette mindenki a megjelenésemet, mint ahogy az egész zenei szituációt. Bevonultam a köztudatba mint "Kelet-Európa sámánja" a nagy" fusion HUN zenészmogul" az etnó proli őslakos hangszereivel a külvárosi földút melletti egzotikus házából! Erre azt gondolta az azóta levitézlett "fejlett világ", hogy ez valami egzotikum. Többször láttam kihalt törzsek UNESCO által megmentett CD-i között és latin vagy afrikai politikailag elnyomott kisebbség művészetével egy polcon, zeneáruházban vagy gyűjteményekben.
Aztán egy szép napon egy nagyon távoli országban a valódi festett arcúak között rájöttem, hogy én egy ugyanolyan szemétláda nyugati turista vagyok ezek szemében, mint akik a nyugati jólétből kallódtak oda. Nem volt nyelv, amin el tudtam volna mondani nekik, hogy ne kéregessenek tőlem, hisz a sorsunk közös és én valóban egy kirabolt ország őslakosa vagyok. A lemez a mi életünkről szól a világvárosban, ahol születtem, és ahol mind a mai napig földutak futnak a csatornázatlan peremkerületekben. Itt emberek halnak meg élve eltemetve, remény és kilátás nélkül, és úgy múlik el az életük, hogy történetté kerekedne. És ez Európa közepén van, nem máshol! Erről szól ez a zene, és nem másról.

A fehér lemez az olcsó álmokról, gyerekkori torz reményekről szól. A születés eleve elrendelt tudatlan boldogságáról, mikor még gyerekként semmit sem tud az én fajtám arról, hogy hova és milyen tragikus fondorlatokba született bele fényévekre a valós boldogságtól. Nekünk ez azonban az élet, és mint ilyen, azonnal eldönti a Magyar temperamentum összes jellemzőjét. Ekkor még senki nem tudja, hogy a honvágy kivételével semmid nincs. Sem munka, sem hivatásszeretet, sem tanulás, nem vezet el innen sehova. Cipőpucoló nemzet eladósított tagja leszel csecsemőként azonnal. A saját "elited" elárul és az itt regnáló külföldiek pedig rabszolga őslakos igavonót csinálnak belőled fillérekért, hogy nyugodtan hazahordják, amit termeltetnek veled. Nem kell félned, lesz itt mozi, színház, dobhatsz célba, ringhatsz hülye tanokba és végül is nyerhet a lusta csapatod is. Táncolhatsz és párosodhatsz kedvedre. Az élet nagy ellentmondása, hogy szegény embernek is lehet gyereke. Próbálnak is lebeszélni minket erről, akiknek kell a földünk és a jövőnk átlátszó aranya, a víz. Az, hogy őseid nagy harcosok voltak, akik misztikus sámáni kapcsolatban voltak az éggel és csillagokat számoltak, nem véres pénzt idegen bankban, majd egy kis tüzes víztől elfelejted. Üveggyöngy gurul ebben a vásárban, és kétes ez a boldogság. Az a tehetetlenségi érzés azonban, amit érzel, mikor a hitellel szétnyuvasztott autóddal meg akarsz előzni egy locsoló kocsit, úgy, hogy ne kelljen újra mosatni, ott vibrál önkéntelenül az ereidben. Pár száz évvel ezelőtt még nem kellett elnyomók nyelvén beszélned ahhoz, hogy étteremben takaríthass.

A fekete lemez az a pillanat, mikor felébredsz az egészből. Hazudhatsz magadnak, de minden ember találkozik életében úgy a felénél azzal a elemi erővel lesújtó érzéssel, hogy megszólítja a lehetetlen. Hogy lehetetlen tovább kompromisszumokat kötni, és lehetetlen mindig, minden, idegenek által rád kényszerített szabálynak megfelelni a puszta létfenntartás miatt. Az a keserű érzés, hogy ide születve csak az lehetsz, amit neked "életpálya modellként" kitaláltak. Az nem ember, aki egyszer életében ne gondolná azt Kelet-Európában, hogy fel kell lázadni

ahhoz, hogy fennmaradjon. Forradalomra és lehetetlen dolgokra kell pazarolni az idejét, ha túl akarja élni ezt az egészet. Ha ezt szervezetten, csoportosan teszi, az a nemzetének fennmaradásához vezet. Az összes többi egy ilyen gyarmaton, tudatlan "összeszerelő", "eladogató" társadalomban kétes és biztosan végzetes. Megfordultak a szelek és elvesztek a zászlók is, amik alá fel tudnánk sorakozni, de muszáj! Igen, Hirdetések az Isten háta mögül. Az ember itt a fekete sötétségben a nagy rá vonatkozó hírt várja valami hasábban. Az állásinterjút, a gazdag élettársat, a nagy szerelmet, külföldi örökséget, meg a szerencsét valami pénzes játékban. Mutogatnak neki a hazug Tv-ben és ócska újságokban olyanokat, akik ők is lehettek volna. Mintha mindenkire ez a szánalmasan kevesek sorsa várna, csak ki kéne bírni itt idővel az összegyűlt sérelmek között, melyet mi soha nem felejtünk. A környékünk ugyanúgy gettó marad, csak magasabbra nőnek a fák és ráncosabbak az arcok. Az idő elfogyásával biztosan a mennyországba kerülsz majd innen, de titkon tudod, hogy onnan is elvittek már mindent, ami ideát kellett volna. Nem meghalsz, mert az csak hősöknek jár szabad népeknél. Egyszerűen utolsó utadról nem térsz haza." Vagyonodon", mely csupán cserélhető piaci tárgyak halmaza, elosztoznak a hamar felejtő "örökösök", ha még nem lopta el mindened a hely, ahol éltél. Eltűnsz nyomtalanul, mintha soha nem is lettél volna. Még az emlékezet is meghal Kelet-Európában, mert azt is melléd temetik a fekete biznisz kolumbárium irodisták.

"Tragikusan" korán felébredtem ebből, valami Isteni ajándékként. Nyitott szemmel gyerekkorom óta harcolok a magam szegényes szakrális művészeti eszközeivel, ócska hangszereivel ez ellen a mocsok ellen, hogy méltó emléket állítsak népemnek. Végezetül ide "temetem" azt a lemezborító tervet, melyet még az előtt készítettem, hogy bár ki egy köpetet adott volna ennek a "borzalmas" lemeznek a megjelenéséért. Még a régi zenekarommal szerettem volna eljátszani.

Legyen abban az erő az elkövetkező zenész generációk számára, hogy ennyi letagadás, gyilkos intrika, élcelődés és hazudozás, elnyomó zenecenzor bürokrácia ellenére mégis sikerült.